Hetken mestareita Olemme Sekunnin sankareita Silmänräpäyksen jota yritämme venyttää Oman voimamme Huumassa kuljemme Sen pienen hetken Joka on Niin olemattoman pieni Emmekä siksi Halua katsoa Sen ulkopuolelle josta huomaamme Kaikkeuden laajudeen ajassa ja avaruudessa Kuinka pieni onkaan ihminen Ja silti Miksi olisimme velkaa galaksien liikkeille oman merkityksellisyytemme Ettäkö Luojan kaltaista olentoa ei kiinnostaisi elämämme Mutta onhan Veistos kaunis riippumatta siitä Onko se sormenpään kokoinen Vai talon korkuinen